

Sentencja

Wykładni art. 14 ust. 1 decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, przyjętej przez Radę Stowarzyszenia utworzoną na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Turcji, podpisanego w dniu 12 września 1963 r. w Ankarze przez Republikę Turcji z jednej strony i przez państwa członkowskie EWG oraz Wspólnotę z drugiej strony, który został zawarty, zatwierdzony i ratyfikowany w imieniu tej ostatniej decyzją Rady 64/732/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r. należy dokonywać w następujący sposób:

— ochrona przed wydaleniem przyznana tym przepisem obywatelom tureckim nie ma tego samego zakresu co ochrona udzielona obywatelom Unii na podstawie art. 28 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, a zatem system ochrony przed wydaleniem, z którego korzystają obywatele Unii, nie może być stosowany *mutatis mutandis* wobec tych obywateli tureckich dla potrzeb ustalenia znaczenia i zakresu tegoż art. 14 ust. 1

— ten przepis decyzji nr 1/80 nie stoi na przeszkodzie przyjęciu, ze względów porządku publicznego, środka w postaci decyzji o wydaleniu wobec obywatela tureckiego, któremu przysługują prawa na podstawie art. 7 akapit pierwszy tiret drugie tej decyzji, jeżeli indywidualne zachowanie zainteresowanego stanowi aktualnie rzeczywiste i wystarczająco poważne zagrożenie dla jednego z podstawowych interesów społeczeństwa przyjmującego państwa członkowskiego, a środek ten jest niezbędny dla ochrony tego interesu. Do sądu odsyłającego należy ocena, w świetle wszystkich istotnych okoliczności charakteryzujących sytuację danego obywatela tureckiego, czy taki środek jest prawnie uzasadniony w sprawie głównej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 z 8.11.2008.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-157/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 43 WE — Swoboda przedsiębiorczości — Notariusze — Warunek przynależności państwowej — Artykuł 45 WE — Udział w wykonywaniu władzy publicznej)

(2012/C 32/04)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Støvlbæk i W. Rels, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: D.J.M. de Grave i M.A.M. de Ree, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Słowenii (przedstawiciel: T. Mihelič, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 43 WE i 45 WE — Dostęp do zawodu notariusza i jego wykonywanie — Warunek przynależności państwowej — Udział w wykonywaniu władzy publicznej

Sentencja

1) Nakładając warunek przynależności państwowej w odniesieniu do dostępu do zawodu notariusza, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 43 WE.

2) Królestwo Niderlandów zostaje obciążone kosztami postępowania.

3) Republika Słowenii pokrywa własne koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 180 z 1.8.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Węgierskiej

(Sprawa C-253/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ osób — Swoboda przedsiębiorczości — Nabycie nieruchomości przeznaczonej na nowe główne miejsce zamieszkania — Ustalenie podstawy podatku uiszczanego od nabycia nieruchomości — Odliczenie od wartości nabytego mieszkania wartości sprzedanego mieszkania — Wyłączenie tego odliczenia, jeżeli sprzedana nieruchomość nie znajduje się na terytorium kraju)

(2012/C 32/05)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal oraz K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Węgierska (przedstawiciele: R. Somssich oraz Z. Fehér, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 18, 39 i 43 WE oraz art. 28 i 31 porozumienia EOG — Uregulowanie krajowe dotyczące podatku od nabycia własności, które przy ustalaniu podstawy tego podatku uzależnia możliwość odliczenia wartości nabytego mieszkania od wartości sprzedanego mieszkania od spełnienia warunku, że to ostatnie znajduje się na terytorium kraju.